Ч. 122. Четвер 3 (16 червня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(Вибори в Галичині і рух виборчий на Буковині. — Др. Крамарж о ческій обструкциї. — Справа картуских міліонів. — Російско-японьска війна).*

Вже у вчерашних телєґрамах подали ми вислідок виборів до сойму краєвого з виїмкою вибору в Станиславові. З виїмкою п. Барвіньского, на котрого місце вибрано о. Еффіновича, вийшли ті самі посли, що були давнійше. В станиславівскім окрузі вибрано пос. Гурика 117 голосами на 209 голосуючих. Із всїх послів вибраний лиш пос. Барабаш з Богородчан одноголосно, діставши 118 голосів на 129 управнених до голосованя.

На Буковині розпочав ся вже рух виборчий приготовляючий вибори до сойму краєвого. Зі взгляду на то, що на Буковині крім двох головних народів, Русинів і Румунів суть ще Нїмці, Поляки, Вірмени і жиди, котрі мають великий вплив на вибори, не від річи буде придивити ся, під яким кличем лагодять ся там нові вибори. В суботу дня 11 с. м. вібрали ся були в Чернівцях, як доносить „Буковина,“ на запрошенє д-ра Авр. Ончула визначні буковиньскі мужі на нараду в Центральнім готелю. На ті збори прибули: бувші посли соймові др. Ст. Смаль-Стоцкий, Єр. Пігуляк, Николай Василько, Тад. Левицкий, др. Бено Штравхер, Лянґенган, др. Скедль, де Льож, парл. посол др. Лупу, рад. пал. торг. Тіттінґер і Рудіх, маґ. дир. Відман, проф. унів. др. Вале, надінж. зел. Тит Ончул, вл. більш. пос. Жиґм. Вайсґляс, рад. суд. кр. Калитовский, Малик і Сіміґінович а також ред. В. Штекель. По рефераті д-ра А. Ончула і основних нарадах рішили зібрані, що на случай їх вибору до сойму при захованю своїх національних клюбів руского, волоского й нїмецкого єднають ся всї в один вільнодумний звязок, якого спільну проґраму будуть творити: 1) виборча реформа, 2) розвиток усуспільненя кредиту, 3) підвисшенє учительскої платні і основанє шкіл для нац. меньшостий, 4) управильненє громадских відносин через реформу громадских законів і виборчої ординациї громадскої, 5) санация краєвих фінансів через добутє нових жерел доходу. Рівночасно признали себе зібрані комітетом вільнодумних партий на Буковині, що має вільнодумних Русинів, Румунів, Нїмців і жидів лучити і на вні заступати. Отсей виконавчий комітет остає під проводом президні, в якої склад входять проф. унів. др. Скедль, адвокат др. Штравхер, проф. унів. др. Ст. Смаль-Стоцкий і ґен. дир. др. Аврель Ончул, що рівночасно уконституовали ся як єго екзекутива.

В ческім соймі розпочала ся вчера знову обструкция німецких послів. Коли відчитано просьбу пос. Бернрайтера о урльоп, німецкий пос. Малїк заявив, що справа ся єсть так важна, що він ставить внесенє на 10-мінутову перерву засїданя а відтак на поіменне голосованє. Герольд заявив тоді, що внесенє пос. Малїка розпочинає німецку обструкцию в ческім соймі, до котрої нема ніякої причини, а пос. Кубр запротестував против обструкциї. Остаточно по поіменних голосованях маршалок закрив засїданє і заявив, що о часї слідуючого засїданя повідомить послів письменно.

За ческу обструкцию у Відни мають Чехи німецку обструкцию в Празї. Мимо того пос. Крамарж на зборах мужів довіря в Нов. Болеславі доказував, що Чехи мусять вести і дальше обструкцию в парляменті. На державу — казав бесїдник — не треба оглядати ся, коли она лиш на то, щоби удержувати таке правительство як дра Кербера. Німецка обструкция в ческім соймі не спонукає Чехів до залишеня обструкциї в парляменті. Маємо надію, що серед Німців переможе таки здоровий розум і они прийдуть до переконаня, що їх верховодство не дасть ся вже дальше удержати. Нарід ческий мусить остаточно побідити.

14)

## Япанїя і Япанцї.

*(Після дра Коха, Майшке Сміта, Гірна і др. зладив — К. Вербин).*

(Дальше).

Який же то сонливий час, в котрім живемо! — сказав наконець Цуна. — Чи не чувати нічого нового? Хибаж вже нема ніякої надії на борбу? Таке житє вже мені дійстно опротивіло!

Чому би не було? вже єсть щось нового — відповів на то якийсь другий з лицарів, що якраз увійшов був до комнати. Велити зачали знову виробляти свої давні збитки. — Велити! — відозвали ся другі лицарі дрожачим голосом, як би їх якийсь наглий страх приголомшив. Але Цуна зареготав ся на все горло.

Не вжеж ви таки направду вірите в то, що старі баби собі оповідають? — відозвав ся він. — Єго товариші не відповіли. Той, що приніс тоту вість, споглянув наконець в гору і сказав: Цуно, колй ти так напевно знаєш, що нема ніяких велитів, то може ти схочеш піти сеї ночи до брами Рашомон, котрою велити входять до міста, і там сам один постояти на варті? — Добре — сказав на то Цуна, — я піду, а коли так мусить бути, то піду таки сам один; але я гадаю, що таки котрийсь з вас міг би піти зі мною. Але всї один за другим сказали, що не боять ся явної борби з честним неприятелем, однак проти велитів не хотять за ніяку ціну виступати.

Тоді встав Цуна і взяв ся лагодити до свого підприємства. А як же ми можемо бути певні того, що ти дійстно підеш до брами Рашомон? — спитали єго товариші. Який же нам даш знак? — Ви преці знаєте всї той стяг, що стоїть на дворі перед замком — відповів Цуна. Нині вивісили там якраз новий. Отже я возьму старий зі собою і вивішу єго на брамі Рашомон а ви завтра рано можете єго побачити. Ну, чи пристаєте на то, коли вам за мало мого слова чести?

Тоді відповіли всї, що годять ся і пожелали єму щастя. Ще тої самої ночи сїв Цуна на свого коня, взяв старий стяг з собою і поїхав сам один до брами Рашомон і ждав там, коли появить ся неприятель, скоро якийсь єсть.

На дворі перед брамою не було нї живої душі і ніхто туди не переходив, бо всї бояли ся велитів. Ніч була так темна, що власної руки не можна було перед очима побачити, дув сильний вітер і падав дощ. Відважний борець станув самотний на своїй страшній варті, але все ще не було й живого духа. Ніч майже вже минала, небавком мало вже свитати, від моря повіяв сьвіжий вітер, що заповідав ранок і буря притихла — аж ось із даху брами зсунула ся якась рука і вхопила Цуну за голову. Аж тепер показав ся єму страшний з виду велит, на котрого голові виднїли ся два роги такої краски як мідь. Сильною своєю жиластою рукою держав він Цуну за голову і хотів витягнути єго до себе на дах.

Цуні зі страху аж мороз пішов по тїлї, бо таки вже сам мусїв признати, що то в самім ділї той Шутендоджі, о котрім він перед тим сумнівав ся, чи він таки дійстно єсть. Але тепер не пора була о тім думати. Цуна вхопив зараз велита і старав ся стягнути єго до себе. Тоді розпочала ся страшна і завзята борба. Але куди було Цуні до такої сили як у велита! Велит був би єго певно витягнув до себе на гору, як би єму не було удало ся вихопити одну руку з руки велита. Тою рукою вхопив він за меч, замахнув ся з цілої сили і відрубав велитови руку по само плече. Рука упала на землю а велит заверещав страшенно і щез. Що він не нашукав ся, але вже не міг єго знайти. Наконець підняв Цуна руку і вернув зі своєю добичею до Райкового замку.

На другий день пішов Цуна зі своїми товаришами до славного чарівника, що звав ся Сеймеі, щоби поспитати єго, що єму робити з тою рукою велита. Сеймеі порадив Цуні, щоби він поклав тоту руку в камінну скриню і стояв коло неї через цілий тиждень як день так і ніч на варті. — „Але ти мусиш — так говорив Сеймеі дальше — довго постити і богато молити ся і через тих сїм днів побожно розважати і до нікого з людий анї словом не відзивати ся. Коли не зробиш точно так, як я тобі кажу, то я тобі скажу наперед, що станє ся велике нещастє“. — Цуна казав длятого зробити з каменя міцну скриню, вложив до неї руку велита, постив і молив ся а відтак сїв сам один коло скринї і пильнував єї. Двері позамикали і нікому не вільно було входити. Самотний і задуманий в побожнім розважаню сидїв Цуна на варті коло скринї.

— На тих самих зборах доказував пос. Скарда, що для заведеня иньших відносин в парляменті треба конче зміни конституциї.

Богато шуму наробила у Франциї в послідних днях справа т. зв шартреских мільйонів. Коли правительство французке зачало касувати монастирі і забирати їх майно, прийшла черга також і на монастир Шартрез званий також Картузою, славно звістний з того, що в сім вкрабляють рід горівки званої шартрез. Кажуть отже, що Картузи обіцювали заплатити міністрови два мільйони франків, щоби лиш їх не розганяв. В три місяці опісля мав син теперішного президента міністрів Комба зажадати через посередника заплаченя одного мільйона за то, щоби его батько промовив за просьбою Картузів. Справу сю видвигнено тепер в парляменті і окрема комісия має еї розслідити.

З поля російско-японьскої війни надходять все ще лиш скупі вісти, але з них показує ся, що Японці одним, лівим крилом посувають ся наперед, ідуть з полудня на північ, і ніби хотять дістати ся до Нючвана та зайти звідси Росиян з правого боку. Тымчасом праве крило Японців, армія ґен. Курокого, занявши позициї коло Саімаці, не рушає ся дальше. Так само нема й бесіди о якімсь поході ґен. Куропаткіна на полудне. Що діє ся в Порт Артурі, також не знати; ходать лиш глуха чутка, що ґенерал Штессель має бути тяжко зранений в ногу.

# Новинки.

*Львів дня 15-го червня 1904.*

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував в округу львівскої дирекциї скарбу скарбовими радниками старших комісарів: Ів. Кашиньского і Евг. Комана і старших інспекторів податкових: Фр. Смольку і Мих. Маритчака; дальше старшими комісарями комісарів: дра Вільг. Зеліґера, Сид. Гаса, Мар. Влясака і дра Викт. Ґаевского, а старшими інспекторами податковими інспекторів: Лонг. Тота, Жигм. Андрушевского, Меч. Нендзовского і Стан. Августиновского.

— **З Бібрки.** Іменем членів-основателів запрошую сим Вп. Родимців до участи в перших загальних зборах основати ся маючої філії Руского тов. педагогічного в Бібрці, котрі відбудуть ся в Бібрці (льокаль стражниці) дня 23 червня с. р. о годині 2 по полудни. Вся руска інтелїґенция Бобреччини зволить памятати о нинїшнім запрошеню. — *О. Я. Сінгалевич.*

— **Вступні іспити** до I. і приготовляючої кляси на р. шк. 1904/5 відбудуть ся в рускій ґімназиї в Перемишли дня 16 липня (перед фериями) а 1 і 2 вересня по фериях, в обох реченцях о год. 8 рано. Зголошувати ся належить днем передше в канцелярії дирекциї і принести: а) метрику, б) сьвідоцтво шкільне, в) посьвідчене щіпленої або відновленої віспи, (приватисти лиш документи під а) і в).

— **Убогий фармер** Стефан Вайтбек, котрий жиє в охрестности Ґрейт Фолс в північній Америці, перетрясав одяг померлої жінки і на свое превелике диво найшов банковий чек на 125 долярів. Гроші були зашиті під латкою старого кафтаника. Урадований та зацікавлений почав пороти всі лахи померлої і став ся богачем. Випоров з них 14 тисяч долярів в банкнотах і цінних паперах! Звідки жена убитого фармера взяла тілько гроша, то тайна. Фактом лише є, що фармер не знав про майно своєї жінки за еї житя. Найцікавше, що обоє бідували тяжко а иноді не мали навіть крейцаря на найконечнїйші потреби. А між тим жена щадила... Померла она перед кількома тижднями.

— **Репертуар руского театру** на гостинних виступах в Ярославі. Четвер 16 с. м. „Перехитрила“, комедия зі співами в 3 д. Кропивницкого; субота 18 с. м. при співучасти орхестри 89 п. п. „Cavalleria rusticana“ опера Масканього; неділя 19 с. м. „Наталка Полтавка“ опера в 3 д. Котляревского; второк 21 с. м. при співучасти орхести військової 89 п. п. „Катерина“, велика опера в 3 д. Аркаса; четвер 23 с. м. „Міщани“ нарис драматичний в 4 д. Ґоркого; субота 25 с. м. другий раз виступ тенора п. А. Гавка „Ямарі“ опера в 3 д. Целера; неділя 26 с. м. „Нещасне кохання“ драма зі співами в 5 д. Манька; второк 28 с. м. передпослїдне представлене „Сорочиньский ярмарок“ оперета в 3 д. з повісти Гоголя музика Гротенка; середа 29 с. м. послїдне представлене „Трійка ґільтаїв“ оперета в 5 д. Нестроя. — Саля в товаристві „Gwiazda“. Білети в розпродажи в цукорни п. Гемпля. Абонамент на 6 вистав 10 корон. Початок точно година 8 вечером.

— **Огнї.** В суботу, дня 11. с. м. о годині 9 вечер вибух огонь в Ярославі в забудованю готелю „Вікторыя“, власности п-ні Ашенфельд. Згорів одноповерховий дім, заїздна стайня і простора саля театральна; сам готель уратовано. Шкода обчислена на кількадесять тисяч корон. Причина огню дотепер не досліджена. В той сам час відбувало ся представлене руского театру в сали товариства „Gwiazda“, віддаленій лише кількадесять кроків від місця огню. Завдяки притомности директора представлене перервано і публика зі спокоем і в найбільшім порядку опустила салю. — В послїдних днях погоріло: В Делїеві, станиславівского повіта, 11 загород селяньских, в Ганачеві, перемишляньского повіта 12 загород і в Курівцях під Тернополем 5 загород. — В Девятирі пов. равского, повстав дня 9 с. м. около полудня огонь, що знищив 14 господарств (около 50 будинків), з котрих лише 3 були обезпечені. Задля страшної бурі і недостачі води ратунок був неможливий. Причиною пожежі неосторожність 7-лїтного хлопця з сірниками.

— **Малолїтний убийник.** Перед трибуналом судиів присяжних в Бережанах відбула ся оногди розправа против 19-лїтного Рудольфа Щуцкого зі Львова, караного вже пять разів, впослїдне 9-місячною вязницею за крадіж. Акт обжалованя представляє діло ось як: Дня 29 мая с. р. Щуцкий посварив ся з Іваном Курильцьом, сином бережаньского міщанина, а в бійці, яка з того вивязала ся, обірвав рану на усі. Такої ганьби не міг він дарувати. Передовсім обжалував Курильця перед судом, але що ждати на вимір судової справедливости видало ся ему за довго, постановив сам в короткій дорозі зробити собі справедливість. Пійшов до дому, хопив кухонний ніж, і стрінувши на улици Курильця, в білий день, на очах многих прохожих кинув ся на него та штовхнув

---

Одної ночи, коли сім днів і сім ночий майже вже кінчили ся, запукав хтось до дверий. — Хто там? — відозвав ся Цуне. — То я, твоя стара тїтка з села — відповів ему якийсь пискливий, слабий голос. — Зроби ласку та відчини двері. — Цуна відповів: Я зарік ся з нїким не розмавляти, аж мине сім днів. Не можу відчинити дверий хоч би й моїй теті. — Я то знаю — відповів голос з надвору. — Але я ішла так далеко лиш длятого, щоби навідати ся до тебе; збила собі ноги аж до крови і дуже втомила ся; чейже не схочеш, щоби я назад вертала.

Цуна важив ся якийсь час, але наконець переміг себе і отворив двері. — Я чула про твое благородне діло — сказала стара жінка, коли увійшла до хати — і я ішла длятого так далеко, щоби тобі сказати, яка я горда з того, що мій братанич такий хоробрий. А деж тота рука велита? — говорила она дальше, коли Цуна подякував їй за ту щирість, що она прийшла его відвідати. — Рука в отсій камінній скрини — сказав він. — Не може бути. Ну, то чей менї старій повіриш. Я хоч вже тілько літ нажила ся на сьвіті, а ще нїколи в моїм житю не виділа щось такого. Будь же так добрий і позволь менї лиш на малу хвилинку кинути оком на неї. — Дуже менї прикро — але я прирік собі, що через сім днів не отворю тої скринї та й анї на хвильку не покажу нїякому чоловікови тої руки.

Тоді стара жінка розплакала ся рісними сльозами і не слухала нїякої розради. Цуна, що був молодий мягкого серця борець, не зміг вже довше опирати ся. — Ну, то добре, але лиш на хвилинку — сказав він підняв віко скринї. Тета взяла руки велита в свої руки, приглядала ся їй ніби з якоюсь великою радостию, аж нараз показало ся, хто она по правді. А то був не хто инший лиш таки сам велит Шутендоджі і крикнув на весь голос: Моя рука знов моя! — і зараз вилетів отвір в даci. Цуна опамятав ся борзо із свого дива і вибіг з мечем в руцї на двір, але з велита не було вже й слїду.

Сумний і пригноблений вернув борець повола назад до Раікової хати і розповів ему, що стало ся. Раіко скликав свою дружину і тоді прирекли собі торжественно, що колись знищать велитів в їх кріпости Оеяма або самі наложать головою.

На сім кінчимо ряд казок а читателї можуть вже самі виробити собі понятє о них. Отсе есть устна словесність японьского народу, тота поезия в прозї, котрою живе і дихає цїлий японьский нарід і передає еї з роду в рід. Вже із кількох сих примірів можна зміркувати, яка характеристика сеї поезиї. Там, де розходить ся о красу природи, о чувства, які вяжуть людий з собою і з природою, там Японець майстер. Японцї незвичайно вражливі на красу природи, відчувають всї еї тонкости далеко більше і лїпше як може всї иншi народи, але скоро їм прийде ся відступити від природи і перенести ся в сьвіт чистої уяви, там їх творчість поетична вже слабне. Японцям брак тої сили буйної фантазиї, яка есть характеристикою европейских а може лїпше сказавши, арийских народів, а се мабуть і вплива на цїле житє японьске. Японцям брак ідеалу, котрий переважає у деяких народів европейских, а за то практичність житя розвинула ся у них сильно в кождім напрямі і се відзначає їх від инших народів.

Тепер більше як коли небудь можна спитати ся, що могло додати Японцям сили і відваги до такого подвигу як війна з так могучою державою як Росия. О причину до війни, як звістно, не трудно і еї можна легко знайти, але не так легко на ню зважити ся хоч би й як великій державі. Причиною сего есть в першім ряді то, що Японцї чують в собі велику силу народну не так може фізично, як більше духово. Почутє одноцїлости народної, почутє того, що ми називаємо національностию, розвинене у Японців як найбільше і в як найширшім значіню того слова. Японцї не стоять одиницями, в тім понятю як у нас; они всї належать до цїлости. Цїла Японія то ніби одна велика родина, і здає ся, як колиб всї Японцї були споріднені з собою, а осередком тої великої рідні есть їх цїсар.

Патріотизм есть у Японців основою і вінцем всїх чеснот. Одинокою цїлию їх національної віри шінто есть плеканє патріотичного духа, котре проявляє ся у віддаваню майже божої чести духам предків, цїсареви і героям, що відзначили ся у війнї. Для вітчини треба все зробити, треба охотно віддати свою кров і свое добро. Все добре, що робить ся для вітчини. Та й теперішна війна стала ся лиш наслїдком того великого японьского патріотизму. В деяких газетах можна було в послїдних часах вичитати погляд, що до теперішної війни довели японьскі офіцири, котрі вийшовши з давних японьских борців, шукали нагоди, перли до війни, щоби лиш заспокоїти свого военного духа. Лїпші знатоки японьского житя, а навіть і ті японьскі патріоти, котрі побоюють ся злих наслїдків сеї війни для своєї вітчини, кажуть однодушно, що цїлий нарід пер до неї, бо видів загрожені свої інтереси. Що так могло дійстно бути, видимо хоч би з того, з якою охотою приносять Японцї свое добро і житє вітчинї на жертву.

Ставувши на точцї патріотизму, для Японця все добре, що лиш на его думку може вийти в користь его вітчинї. Шпігуньство, зрада, убийство — все то добре, скоро розходить ся о патріотизм. Японець стає ся длятого дуже

его кілька разів ножем в груди, а понадто покалічив его по цілім тілі так тяжко, що нещасний того самого дня сконав. По переведеній розправі судиї присяжні потвердили питане в напрямі убийства і трибунал засудив обжалованого Рудольфа Щуцкого на кару 9-літної вязниці, заостреної постом що місяця і темницею що року в дни убийства.

**— Піяцке божевільство.** Оногди приведено на інспекцию поліцийну у Львові робітника Людвика Новацкого за галабурди, які виправляв на улици по пяному. В часі переслуханя на інспекциї попав Новацкий нагле в піяцке божевільство; почав дерти на собі одіж і власне тіло. Кидаючого Новацкого зараз звязано, а візваний лікар стациї ратункової задав єму для успокоєня морфіни. По якімсь часї Новацкий втихомирив ся і его віддано для цілковитого отверезіня до поліцийного арешту.

**— Самоубийство.** В Коломиї відобрав собі житя через повішенє 23-літний Зенон Гнушкевич, слухач II го року прав, син управителя школи народної. Причина самоубийства незвістна.

**— Столітє ґімназиї в Бережанах.** В вересни 1905 р. припадають соті роковини вствованя ґімназиї в Бережанах, від коли то еї перенесено там зі Збаража. Роковини ті задумали відсьвяткувати бувші ученики тої ґімназиї і вже тепер завязав ся у Львові комітет, котрий має за задачу заняти ся справою відповідного відсьвяткованя і запросити всїх інтересованих. В склад комітету входять між иншими: о. крил. Т. Павликів, гр. кат. парох Волоскої церкви, Юл. Дольницкий, проф. гімн. о. Григ. Гірняк, парох в Винниках, Казимир Тимовский, секретар Дирекциї домен і ин.

**— З Наукового Товариства ім. Шевченка.** Звичайні загальні збори Наук. Тов. ім. Шевченка будуть дня 29 червня н. ст. (в середу) 1904 р. о годині 10 рано в канцелярії Товариства при ул. Чарнецкого ч. 26. Порядок зборів такий: 1) Відкрите зборів і відчитане протоколу з попередних. 2) Справоздане з діяльности Виділу і секций. 3) Справоздане касове. 4) Внесене контрольної комісиї. 5) Вибір голови, членів і заступників Виділу та контрольної комісиї. 6 Зміна статуту. 7) Внесеня членів і інтерпеляциї.

**— З львівского Бояна** На всесторонне домаганє нашої публики ухвалив Виділ повторити проґраму духовного концерту. А щоби такий концерт був приступний і для незаможних, ухвалили ми дати в неділю дня 19 н. ст. червня в сали фільгармонії **людовий концерт** на виключний дохід бідних учеників рускої ґімназиї по можливо найнизших цінах вступу. Надіятись можна, що як добірна проґрама так і симпатична ціль, на яку хочемо дати сей концерт, притягне богато жертволюбивої публики, а з боянїстів нїхто не відтягнесь від участи в пробах. Чистий дохід з попередного духовного концерту, 221 кор. 30 сот., що також призначений був на добродійні цїли, розділив Виділ так: для рускої лїчниці на руки дра Озаркевича 100 кор., для руского Інститута музичного 59 кор., на будову церкви для тов. ап. Петра і Павла 22 кор. 30 сот., для муж. біблїотеки рускої Бурси 40 кор. (вартість нот). Для бідних учеників всіх ґімназий роздано безплатно 50 білетів, а для тов. „Труд" 50 білетів за знижкою о 10 кор. Всїм жертводавцям, що при нагоді концерту зволили зложити надатки на добродійні цїли, сердечне „Спаси-Біг!" — *Р. Зарицкий*, голова.

## Господарство, промисл і торговля.

**— Ціна збіжа** у Львові дня 14 червня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·75 до 9·— ; жито 6·20 до 6·40; овес 5·50 до 5·80; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 5·50 до 6·—; ріпак 8·50 до 9·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·50 до 10·—; вика 5·25 до 5·50; бобик 5·25 до 5·60; гречка 7·— до 8·—; кукурудза стара 6·10 до 6·30; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

# ТЕЛЕҐРАМИ.

**Прага** 15 червня. В кругах ческих послів зачувати, що вчерашне перше засідане сойму може буде також і послїдним, бо Нїмці ухвалили обструкцию і в виду того сойм буде борзо відроченый.

**Париж** 15 червня. Вчера вибрано комісию для розслїдженя справи наміреного Картузами підкупства, до котрого нїби то готов був дати ся наклонити теперішний президент міністрів Комб. В склад комісиї входить 12 членів прихильних міністерству а 21 противників міністерства.

**Софія** 15 червня. Сербский король Петро має приїхати до пограничної місцевости Ситняково, де в ловецкім двірку буде его дожидати кн. Фердинанд. Сюди прийде також полк піхоти, котрого властителем буде іменований король Петро.

**Петербург** 15 червня. Рос. аґенция телеґрафічна доносить з Мукдена під датою 14 с. м.: Япаньска армія оперуюча против Порт Артура, знаходить ся на лінії межи Інченсі а Лювантією. Щодень бувають стички межи передними сторожами. Вісти о атаку на Порт Артур суть неправдиві.

**Петербург** 15 червня. Ґен. Штакельберґ доносить під вчерашною датою: Нині в полудне зачала ся борба против наших позиций на 6 кільометрів на полудне від стациї Вафанку. Неприятель кілька разів енерґічно силував ся виперти наше ліве крило з позиций, але то єму не удало ся і ми задержали позициї. Перший полк, що творив ліве крило, потерпів поважно. Комендант полку, полковник Хвастонов і адютант полковий, поручник Драґослав Надточиньский погибли. Ґен. Ґерңґрес попілений в щоку позістав мимо того в рядах.

**Петербург** 15 червня. Куропаткін телеґрафував до царя під вчерашною датою: Нині рано добачено рух Японців з Пулянтіен на північ. О 2 год. по полудни фронт Японців розтягнув ся від села Вандехон аж до долини ріки Тасаго. Загалом машерують дві дивізиї. Неприятель обсадив місцевости Тунджаюн. Ченчятун і Лянсятун.

## Поїзди льокальні.

### Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·46, 8·05 рано, 12·39, 3·00 і 4·30 по полудни, 6·00, 8·04 і 9·12 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

### Відходять зі Львова.

До **Брухович** 7·10 рано, 9·30 і 11·45 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·17 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Жовкви** 11·10 вечером (що неділї).

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).



За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

---

легко політичним фанатиком, а політичні замахи в Японії не належать до рідкости. Ще добре в памяти замах на теперішного царя Николая, а тодішного наслідника престола на весні 1891 р., коли він яко гість мікада виїхав був на прохід з Кіото над озеро Біва. В цілім краю, а особливо в столици, настало було велике пригноблене і занепокоєне. Газети писали і всі голосно говорили, що замаху міг допустити ся лиш якийсь божевільний, але низші верстви народу шептали собі з тиха, що добре стало ся, бо так належало зробити „российскому шпигунови." Злочинця засудили на ціле житє до тяжкої вязниці, але він якось небавком потім помер, а нарід уважав его за мученика за народну справу. Та й замах на хіньского посла Лігунчана в марті 1895 р. був лиш наслідком політичного фанатизму.

Німець Мунцінґер, що був професором фільософії на японьскім університеті в Токіо, писав свого часу з нагоди японьско хіньскої війни: „Хто мав нагоду заглянути в мапи ґенер. штабу з поля війни, той мусів не мало здивувати ся. Роками перед тим волочили ся японьскі шпигуни, межи ними богато офіцирів, перебрані за Хінців по цілій Хині і то з такою зручностию, що аж по вибуху війни кількох з них зловлено. На случай, коли би вибухла війна з Росиєю, то Японці будуть знати степи всхідної Сибіри так само добре, як і Росияни." Сей погляд Мунцінґера тепер і потвердив ся. Японці знають дуже добре, може навіть під деяким взглядом ліпше як Росияни не лиш теперішне поле війни, але й всі сили російского войска, всі відносини в нім і всі его рухи. Се єсть причиною, задля котрої Японці станули з такою самосьвідомостию до війни. Росияни не без причини вітрять всюди японьских шпигунів.

Японці уміють все знаменито собі присвоювати і то не лиш сам промисл і устрій державний, але й всяке знанє. Японець має дар всего легко, так сказати би, забавкою вивчити ся. Все, що лиш можна переймити, а при тім не треба богато мислети, Японець може і уміє легко собі присвоїти. Він має ліпшу память як ми. Особливо легко може він вивчити ся всїляких мов. Коли інтеліґентного Японця зачепити на улици, то річ певна, що з ним можна легко порозуміти ся, бо він буде знати якусь мову. У японьских офіцирів, що погибли підчас теперішної війни, знайдено японьско-российскі словарці. Заграничні професори не можуть нахвалити собі японьских студентів, їх велику пильність та витревалість. В голові японьского студента містить ся богато всїлякого знаня. Японьский студент єсть пильнїйший від німецкого, а при тім і дуже честилюбивий. Буває богато і таких, що заучать ся і на смерть. Духова праця шкодить богато Японцеви і богато з них через науку так ослабають, що по іспиті не здібні до ніяких духових трудів.

(Дальше буде).

Ц. к. управ. галицкий акцийний

# БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

## у Львові.

**Філії:** в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

## КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

### Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

**льокациї капіталів.**

---

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

---

**БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ чисел льосів і инших папер в підлягаючих льосованю.**

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

---

### Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

## Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).